

at der skabes Statskassen samme Indtægt som af de tidligere Sats, og, hvis Anskaffelsespriserne retter sig noget, muligvis endda større.

Udvalget har udbedt sig en Udtalelse fra Finansministeren i Anledning af den som Bilag 3 aftrykte Henvendelse fra Bestyrelsen for Vinhandlerforeningen for Danmark, begrundet paa Lovforslagets Bestemmelse (§ 4, sidste Punktum) om, at det ved Lov 13. Oktober 1917 givne Tilsagn om Tilbagebetaling paa visse Betingelser ved Lovens Bortfald af erlagt Tillægsafgift skulde ophæves samtidig med den nedsatte Afgifts Indtræden; den nedsatte Afgift regnes paa visse Betingelser med tilbagevirkende Kraft fra 1. Januar d. A. (§ 4, 2det Stykke). I Overensstemmelse med, hvad Finansministeren bebudede ved dette Lovforslags første Behandling, har Ministeren i Anledning af Andragendet stillet og Udvalget tiltraadt nedenstaaende Ændringsforslag.

Udvalget har fremdeles modtaget saalydende Andragende fra de samvirkende Købmandsforeninger (Detailhandlerforeningen) i Danmark og Urtekræmmerforeningen (Handelsudvalget):

„Undertegnede Handelsorganisationer tillader sig herved at rette en ærbødig og indtrængende Opfordring til det ærede Udvalg om ikke at fratage vore Medlemmer den dem i Lov Nr. 489 af 13. Oktober 1917 hjemlede Ret til at faa tilbagebetalt ydet Tillægsafgift paa Vin og skal som Støtte herfor anføre, at mange af vore Medlemmer har foretaget deres Indkøb paa Grundlag af denne Bestemmelse og har i Løbet af Aaret 1918 betalt saa høje Priser paa Vin fra vore Leverandører, at vi frygter for et alvorligt Tab paa vore Lagre, saafremt der ikke ydes os en Tilbagebetaling. Vi tillader os samtidig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at der hos vore Medlemmer findes store Beholdninger af dansk Frugtvin indkøbte siden 1. Januar 1919, og skal indtrængende anmode om at faa tilbagebetalt en Del af Tillægsafgiften for denne Vin, da den ellers ikke vil kunne realiseres uden Tab.

Saafremt det ærede Udvalg ikke kan tiltræde vor Anmodning om Opretholdelse af § 8 i Lov Nr. 489 af 13. Oktober 1917, skal vi ærbødigst anmode om, at der i Loven ydes Detailhandlerne en Ret til, naar Forholdene taler derfor, at faa tilbagebetalt een Del af Tillægsafgiften, uanset Tidspunktet for Indkøbet af Vinen, og naar en saadan Tilbagebetaling anbefales af det ved kongelig Anordning af 17. Marts 1917 nedsatte Vurderingsnævn.“

Hertil har Finansministeren bemærket, at som udtalt i Motiverne til Lovforslaget mener man, at den Vin, der er tillægsafgiftsberigtiget efter Loven af 13. Oktober 1917, som Helhed vil kunne hævde sig i Konkurrencen med Vin, der bliver tillægsafgiftsberigtiget efter Lovforslagets Bestemmelser, idet Nedsættelsen i Afgiften vil blive opvejet af de siden 1917 betydelig forhøjede Indkøbspriser. Denne Betragtning gælder selvfølgelig saavel for den Vin, som Vinhandlere og Grossister ligger inde med, som for den Vin, der beror hos Detailhandlerne. Forskellen i Prisen paa disse Vine maa alene være Avancen, som Vinhandlerne tager ved Salg til Detailhandlerne, og ved en legitim Handel maa denne Avance antages procentvis at være den samme, hvad enten Vinen er afgiftsberigtiget efter Lov af 13. Oktober 1917 eller bliver afgiftsberigtiget efter den mulig kommende Lov. Ministeren vil derfor lige saa lidt her som overfor Vinhandlernes tidligere indgivne Andragende kunne anbefale, at der foretages Ændring i Lovforslaget paa dette Punkt. For Fuldstændigheds Skyld bemærker Ministeren, at forsaavidt de handlende (ogsaa Detailhandlerne) ligger inde med Vin, der er afgiftsberigtiget efter Loven af 21. December f. A., hjemler Lovforslaget Ret til Berigtigelse af Afgiften, saaledes at den kommer i Overensstemmelse med den nye Lov, dog at Tilbagebetaling af Afgift skal ske til den, der har betalt Afgiften. Ministeriet har tænkt sig, at Vinhandleren maatte meddele disse Kunder, at de vil kunne faa Afgiften berigtiget gennem ham, forsaavidt de endnu maatte have Vinen paa Lager,